

Les lliçons eternes del mestre Arcadi Oliveres

«Un món sense ell és sens dubte un lloc pitjor, però com a mínim fem-li cas en una cosa, seguim lluitant»

El professor i activista Arcadi Oliveres, ha mort de càncer terminal. És un dels referents socials més estimats i importants a la Catalunya dels últims 30 anys. Tenim encara viu, el record d'aquell somriure tranquil, d'aquella barba blanca, d'aquelles xerrades per tot el país i... sobretot, el seu missatge d'apel·lació a la rebel·lió pacifista.

Indigneu-vos sí! Però mobilitzeu-vos també. El títol del seu llibre més autobiogràfic, ja revelava qui era Oliveres: El meu camí cap a la utopia. Mai es va rendir. Sempre va ser optimista, contradient Gramsci, un optimista molt informat. Som fills de mil derrotes, sí, però l'Arcadi encara va creure, fins a l'últim dia, que un dia podrem guanyar. La vida i les reflexions d'un activista essencial han marcat diverses generacions de catalans.

Per això és molt important que tothom, les noves generacions d'ara i les del futur, sàpiguen, qui era L'Arcadi Oliveres. Quines serien les idees més importants i amb sentit crític de l'Arcadi Oliveres que caldria no oblidar, moltes, moltíssimes, però jo n'he volgut destacar 5:

- 1. El capitalisme: "Un sistema assassí i prou".** "L'única prioritat a escala global és destruir el capitalisme. Mentre tinguem aquest sistema criminal i assassí, no hi tenim res a fer. El capitalisme és un sistema d'explotació constant de la gent, i, mentre el mantinguem com a sistema econòmic, mentre s'expliqui a les facultats d'economia, a les escoles de negocis i, des de fa algun temps, al batxillerat quan es fa introducció a l'economia als vailets, no farem res".
- 2. "Cal acceptar les migracions** perquè és una obligació ètica de qualsevol ciutadà. Tancar les fronteres és un delictes".
- 3. La Transició: "Va ser frustrant".** "Sempre m'he penedit i culpats a mi mateix d'haver reivindicat l'amnistia durant aquells anys [de la Transició] i que aquesta servís per perdonar tots aquells criminals a qui ningú mai ha buscat les pessigolles després del franquisme. A la llarga vam veure que era una veritable enganyifa".
- 4. Els partits: "Sempre he treballat amb voluntat unitària".** "Quan em preguntaven si això del moviment del 15-M havia d'esdevenir un partit polític, jo els deia que no, que havia de ser un grup de gent amb la força suficient per pressionar els diferents partits polítics.
- 5. Les lluites per canviar el món: "Hem de perdre la por".** "Tenim un món malalt i, per fer-hi front, cal saber què té. Ens hem d'associar, perquè tot sol no fas res. Hem d'actuar un cop estiguem associats. I, últim i molt important, perdre la por.

L'Arcadi Oliveres ha estat tot el que milers de persones han expressat aquests dies en centenars d'articles i escrits, però per sobre de tot; UNA BONA PERSONA, UN GRAN PEDAGOG, I UN EXEMPLE A SEGUIR. A Terrassa, la Comissió de Defensa dels DDHH del Col·legi d'Advocats vam tenir la sort i l'orgull d'acollir-lo a Terrassa, per última vegada, quan el desembre de 2020, durant la 6ª edició dels Premis Drets Humans li vam lliurar el Premi Drets Humans a la Solidaritat a la Fundació Privada Universitat Internacional de la Pau, com a un dels seus fundadors. Una Jornada inoblidable a la Sala Crespi de la nostra ciutat.

Posteriorment, durant els seus últims mesos, ens ha convidat, a viure, un gest de "dignitat

única", per tal de poder acomiadar-nos personalment d'ell, i mirar-lo als ulls per darrer cop i així retornar-nos un cop més la mateixa imatge. Una cerimònia en vida per celebrar junts amb ell, que sols l'Amor, venç la mort.

Sí, l'Arcadi ha fet de mirall de la nostra admiració i ens ha retornat la imatge amb el nostre rostre. El que veus en mi, ets Tu, deia. Ara que la llibertat humana viu tancada rere pantalles i finestres, i que porucs, mandrosos i alienats deixarem de posar el cos, la mort de l'Arcadi ens convida a abraçar el bastió de la seva Esperança i què sigui, malgrat tot, la qualitat humana qui orienti a la quantitat i ja només, a l'inrevés.

Un món sense ell és sens dubte un lloc pitjor, però com a mínim fem-li cas en una cosa, seguim lluitant, i pot-ser ens adonarem de quanta raó tenia l'Arcadi. No has marxat Arcadi, t'has quedat entre nosaltres. Que la vida d'un, no cap en la vida d'un, sinó en la vida de molts i moltes. No oblidarem mai la teva gran classe magistral "LA DE LA DIGNITAT i la de l'ÈTICA DE LA RESISTÈNCIA QUOTIDIANA"! T'ESTIMEM ARCADI, SEMPRE AMB NOSALTRES.